

Hvad vil han her? tænkte hun forbavset og lidt urolig.

Han paa sin Side var ikke mindre overrasket over ikke at træffe Per hjemme. Da Inger var kommen tilstede og havde budt ham indenfor, forklarede han, at hendes Mand havde sat ham Stævne her i Anledning af et Opmaalingsarbejde, han havde foretaget paa Budderuplund. Han havde ønsket at jævnføre sine Resultater med Gaardens gamle Jordskyldskort, hvilke Hr. Brück derfor medbragte. Inger gjorde mange Undskyldninger og maatte en Tid sidde og underholde ham inde i Dagligstuen, hvad hun var meget ilde ved, blandt andet fordi hun skulde stryge noget Barneøj og netop havde en Bolt i Komfurilden.

Hun begreb ikke, hvor Per blev af. Han havde været hjemme ved Kaffetid, og Vognen stod i Porten, saa han kunde ikke være langt borte.

Hvad der trykkede hende i Omgangen med Hr. Brück, var først og fremmest hans Stammen, der gjorde al Samtale med ham besværlig, saa meget mere som han selv var ret ulykkelig over sin Legemsfejl. Paa en Maade havde hun af den Grund ondt af ham, ja hun troede endog, at hun helt vilde have kunnet overvinde sin Uvilje mod ham, dersom han ikke ogsaa havde haft de Øjne. De var smaa og staa graa og havde allerede i hans Drengear haft et stærkt, ja voldsomt Blik, der havde gjort hende utryg overfor ham.

Der var gaaet over en halv Time, før Per kom. Han gjorde mange og — som det forekom Inger — underlig kejtede Undskyldninger; hvorpaa de to Herrer trak sig tilbage til hans Stue.

Undersøgelserne trak ud over flere Timer, og Per bad Hr. Brück blive der til Aften. Desuden blev det aftalt, at Per ved Lejlighed skulde tage til